_____

وقتی یک کلاسی از یک کلاس دیگه ارث بری میکنه تمام ویژگی های اون رو از متغیر ها توابع و ... رو به ارث میبره:

توی کلاس B من هیچی ننوشتم ولی تمام ویژگی های A رو داره ارث بری میکنه حتی موقعی که دارم b رو میسازم ازم ارگومان i_a رو به عنوان ورودی میخاد!. تابع show رو هم روی b اجرا کردم ولی توی B هیچی نیست! به این میگن ارث بری

به کلاسی که ارث میبره فرزند میگن و به کلاسی که ارث میده میگن والد

حواستون باشه که کلاس فرزند از داشتن ویژگی های منحصر به فرد محروم نمیشه:

اینجا کلاس B که فرزنده یک ویژگی تابعی به اسم good هم گرفته که فقط برای خودشه

_____

حالا شاید ما بخواییم فقط بخشی از ویژگی های والد رو بگیریم, یعنی فقط یکسری ویژگی ها به ارث برن:

فرض کنید که یک کلاس ماشین داریم که مقادیر اسم و قیمت رو از ورودی میگیرن, حالا میخاییم علاوه بر گرفتن اون ویژگی های والد (اسم و قیمت) وضعیت بیمه رو هم مشخص کنیم (فقط برای کلاس موتور):

Syntax: super().adjectives

Overwrite:

```
class Car :
    wheel = 4

Codiumate: Options | Test this method
    def __init__(self , name , price):
        self.name = name
        self.price = price

def show_car(self):
        print((f"i have a {self.name}"))

Codiumate: Options | Test this class
class Motor(Car):

    Codiumate: Options | Test this method
    def __init __(self , name , price |, insurance):
        super().__init__(name , price |, super().__ini
```

دقت کنید:

میگه که از باباعه! برو سراغ داندر اینیتش و <- (name, price).__init__(name, price) میگه که از باباعه! برو سراغ داندر اینیتش و به ارث ببر

حواستون باشه که اون name و price باید توی ارگومان تابع فرزند هم قرار بگیره تا به ___init__ خودش مرسه! به الاوه ویژگی های منحصر به فرد خودش

Insurance یک ویژگی منحصر به فرد برای خود کلاس Motor هست

ما الان اومديم و متود __init__ تابع فرزند رو بازنويسى (overwrite) كرديم

یکبار دیگه توضیح بدم چون نفهمیدید:

میگم اهای ای کلاس Motor تو برو متود __init__ خودتو بساز که ویژگی name و price و price و price تو از price و name و price تو از داندر اینیت تابع والدت بگیر . self.insurance = insurance : این ویژگی رو هم منحصر به فرد برای خودت اضافه کن

پس وقتی داریم یک ویژگی والد رو overwrite میکنیم, از داخل سوپر صداش میزنیم و اون ویژگی هایی که میخایم رو از ش میاریم. هرچی رو میشه به ارث برد:

```
test2.py > 😝 Motor
        wheel = 4
        Codiumate: Options | Test this method def __init__(self , name , price):
             self.name = name
             self.price = price
        def show_car(self):
             print((f"i have a {self.name}"))
   class Motor(Car):
                                                                        show car of Car is ran and also this is ran from Show motor
        def __init__(self , name , price , insurance):
    super().__init__(name , price)
             self.insurance = insurance
      def show_motor(self):
             super().show_car()
             print("show car of Car is ran and also this is ran from Show motor ")
   honda = Motor('honda' , 1000 , True)
   honda.show_motor()
    print(Motor.wheel)
```

داخل تابع show_motor او مدم گفتم که: توی کلاس والدت یه تابع show_car هست اول اونو اجرا کن بعد اون بیل بیلک رو پرینت کن اخرم که پایین کد صداش زدم

!! حواستون باشه : توى تابع Car كه موتور ازش ارث برى كرده نوشتم :

Print(f'i have a {self.name}')

این self.name که هست چون توی کلاس Motor داره اجرا میشه پس هوندا چاپ میکنه نه اون self.name که توی کلاس Car هست مثلا پراید .

_____

__len__ :

میگه هروقت از روی ابجکت ها len گرفته شد فلان رفتارو نشون بده:

گفتم اگر از روی ابجکت len گرفتن, len اون self.name رو بهش بده

_____

__add__ :

میگم وقتی ابجکت ما با یه ابجکت دیگه ای جمع شد فلان رفتارو نشون بده:

با دقت بخونید: گفتم اگر آبجکتی از کلاس First با آبجکتی از کلاسی دیگر جمع شد فلان رفتار رو نشون بده: توی ارگومان هاش یدونه سلف داریم که هیچی. یدونه other_object هم گذاشتیم چرا ؟ وقتی 2 تا ابجکت جم میشن , داندر add اولی اجرا و دومی به عنوان ارگومان به داندر add اولی ارسال میشه . حالا : گفتم که return کن : self.name_first که یعتی اون متغیر رو از همون ابجکت (که داندر صدا زده شده از ش) به اضافه اون یکی ابجکته که یه متغیری داره به اسم name_second بکن .

Try except:

بعضى از مواقع ما ميخاهيم اگر ارورى دريافت شد اون رو شخصى سازى كنيم يا اصلن اجازه نديم كه ارور برنامه رو متوقف كنه:

Try:

Statement

Except:

Statement

حالا : میاد اون کد داخل try رو اجرا میکنه و اگر اروی دریافت کرد طبق رفتار کد های داخل except عمل میکنه :

```
try :
    print(a.upper())
except:
    print("error - hamchin methodi nadare a")

print('done!')
```

a متدی به اسم upper ندار د پس ار ور بر میگر دونه در حالت عادی ولی من گفتم که اگر ارور برگر دوند (except) : بیا چاپ کن اون بیل بیلکه رو . (برنامه متوقف نمیشه)

بعضی از مواقع ما میخاییم که ارور هامون برنامه رو متوقف بکنن! مثل موقعی که طرف ورودی اشتباه داد ولی بعضی از مواقع مثل اینجا من نمیخام برنامه متوقف بشه و فقط یه پیغامی چاپ بشه و به راه خودش ادامه بده .

Name mangling:

متغیر ها در کلاس ها به 3 دسته تقسیم میشوند:

public -1 : متغیر های عمومی معممولی که تعریف میکنیم

protected-2 : متغیر هایی که از لحاظ ظاهری حفاظت شدن که یک اندر سکور دارند

privet-3 : متغیر هایی که خارج از کلاس قابل دسترس نیستند که دو اندر سکور دارند

X

متغیر یابلیک که قضیه ای نداره

.....

حالا پروتکند رو چجور باید صدا زد ؟

فقط کافیه اسم کامل متود یا متغیر رو (همراه با _ اش) صدا بزنی

** این فقط جنبه ظاهری داره که وقتی داره کد شمار و میخونه بدونه که این یه متغیری هست که نباید دست بهش بزنه یا تغییر اساسی توش بده **

متغیر privet : این متغیر یا متود هارو هیج جوره خارج از کلاس نمیشه دسترسی داشت بهشون :

```
test5.py > ...

Codiumate Options | Test this class

class Test:

public = 5

protected = 10

privet = 25

def show_privet(self):

print(f'{self._privet} is my privet varable which is accessible from inside the funciton')

a = Test()

a.show_privet()
```

همون طور که دارید میبینید از داخل کلاس در دسترسه اومااا:

اینجا از خارج از تابع ولی در دسترس نیست ارور میده .

حالا چو کنیم برای دسترسی ؟

Syntax for variable : Class__variable

Syntax for Function: Object._Class__function

مثال:

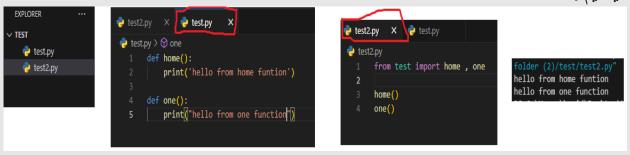
هم اون متغیر رو چاپ کردم هم اون تابع رو صدا زدم

*** تابع از روی ابجکت صدا زده میشه نه خود کلاس ***

File management

._____

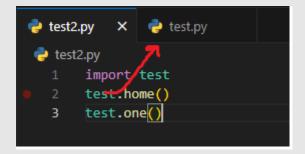
ما همیشه از یک فایل برای پایتون استفاده نمیکنیم و چندین فایل دخیل هستند در پروژه های ما . ما همیشه توابع و کلاس هایمون رو جدا مینویسم و داخل فایل اصلی پروژه وارد میکنیم :

در اینجا من داخل فایل test او مدم توابع رو نوشتم ولی در فایل test2 اون هارو Import کردم و صدا زدم . توی تصویر آخر هم اگر ببینید اون آبیه رو فایل test2 رو اجرا کنم (چون توی فایل 2 صدا زدم) و توابع اجرا میشوند.

روش ها صدا زدن:

1- كلن هرچى داره وارد كنى و بعد قبل از صدا زدن اسم فايل رو هم بيارى :

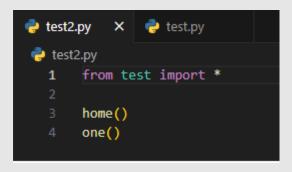

وقتی مینیوسم ()test یعنی برو توی فایل home و test رو اجرا کن

2- ايمپورت دونه دونه:

** دیگه نیازی به صدا زدن فایل نیست چون خودشو اور دیم **

مشابه روش 1 کاری میشه کرد که همه رو بیاریم ولی دیگه نخاد اسم فایل رو صدا بزنیم:

وقتی میگم ستاره یعنی هرچی توشه بردار بیار

```
home > views.py > % PostUpdateView > ۞ dispatch

1 ∨ from django.shortcuts import render , redirect , get_object_or_404

2 from django.views import View

3 from .models import Post

4 from django.contrib.auth.mixins import LoginRequiredMixin

5 from django.contrib import messages

6 from .forms import PostUpdateForm

7 from django.utils.text import slugify
```

این یک پروزه جنگوعی هست . میبینید که هر کدام از ابزار ها دونه دونه وارد میشه

_____

درباره اونی که نوشته model. یا forms. که داره به فایل پایتونی اشاره میکنه هم نپرسید که الان و قتش نیست

_____